

ΒΗΜΑ *Magazine*

© TO ΒΗΜΑ • ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005 • Αριθ. 270

e-mail: vimagazine@doinet.gr

Francis Ford Coppola

Ο «νονός» του σινεμά
και των 5 Οσκαρ

και ο βραβευμένος
με Οσκαρ σκηνογράφος

Dean Tavoularis

ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟΝ
ΘΑΝΑΣΗ ΛΑΛΛΑ

GOURMET: Με ό,τι εκλεκτότερο στο μενού. Για να μη φάμε
πάλι μία από τα (χριστουγεννιάτικα) ίδια

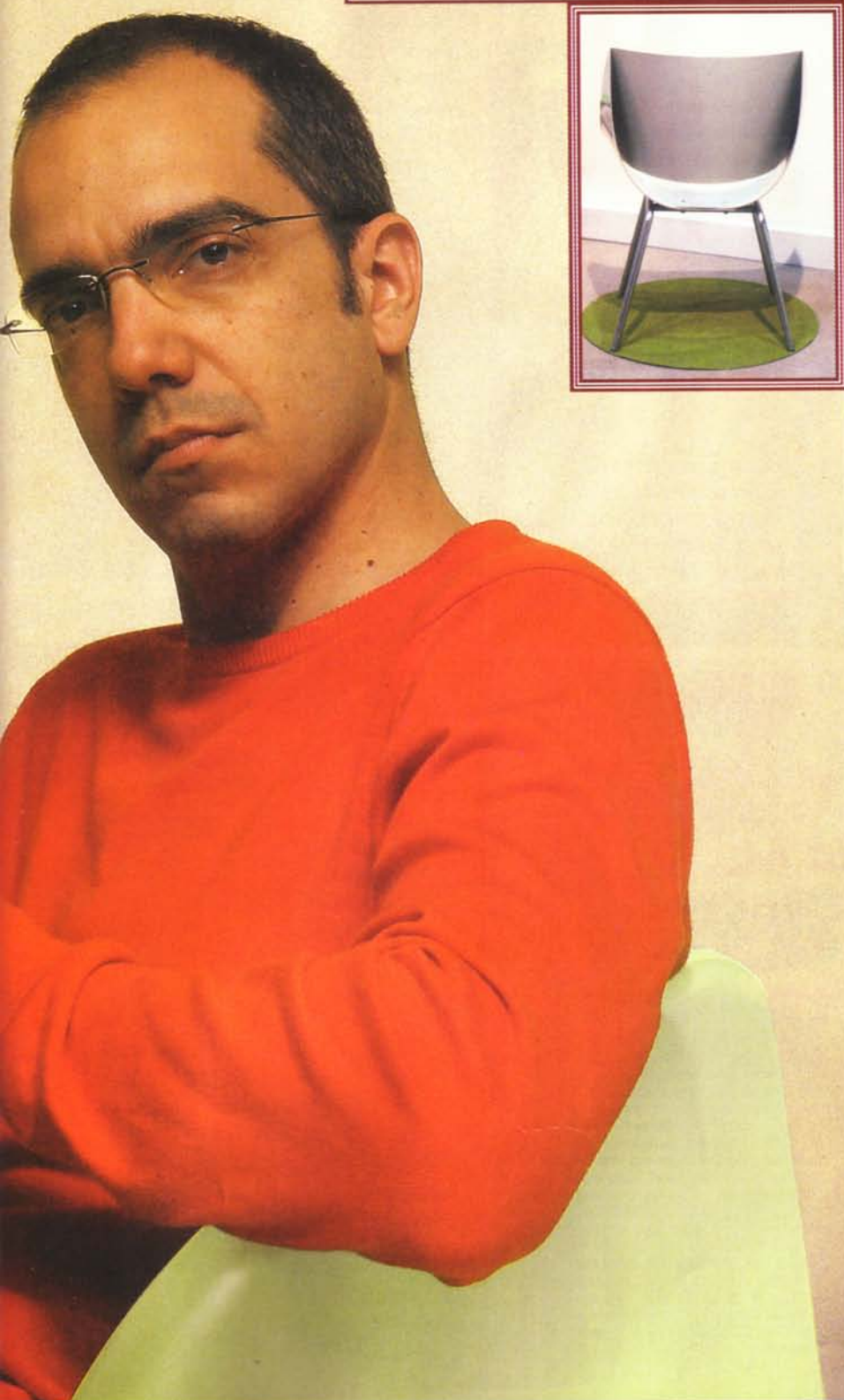
Κωνσταντίνος Χούρσογλου

Ενας «Walker of Tomorrow» δεν μπορεί παρά να είναι ένας νέος και πετυχημένος άνδρας που δεν σταματά να κυνηγά το όνειρό του. Ο θεσμός είναι πια γνωστός. Αυτό που μένει να μάθουμε είναι το όνομα εκείνου που θα δώσει σάρκα και οστά στο πρότυπο του Johnnie Walker Red Label. Το όνομα αυτού; Κωνσταντίνος Χούρσογλου. Με άλλα λόγια, ο έλληνας industrial designer που μέσα από τις πολλές και σημαντικές δουλειές του έρχεται να αποδείξει ότι το ελληνικό design υπάρχει.

Ο Κωνσταντίνος Χούρσογλου, στα 33 χρόνια του, είναι αναμφίβολα ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της νέας γενιάς των ελλήνων designers. Έχει καταφέρει να συνεργαστεί με τον Karim Rashid για πελάτες όπως η Prada και ο Tommy Hilfiger, να συμπεριληφθεί στη λίστα του «ID» ως ένας εκ των έξι πλέον ελπιδοφόρων σχεδιαστών του κόσμου αλλά και να διεκδικεί την πατρότητα των βάθρων των Ολυμπιακών και των Παραολυμπιακών Αγώνων 2004. Σήμερα καλείται να σκισάρει για μας τον χάρτη της ζωής του.

 WALKERS
OF TOMORROW

Μήπως θυμάστε τον πιλότο στον «Μικρό Πρίγκιπα»; Ήταν μόλις έξι χρόνων όταν αποπειράθηκε με ένα χρωματιστό μολύβι να φτιάξει τον βόα που στην κοιλιά του κώνευε έναν ολόκληρο ελέφαντα. Όταν ρώτησε τους μεγάλους τι βλέπουν, εκείνοι του απάντησαν: «Ένα καπέλο». Προσπάθησε και πάλι αλλά οι μεγάλοι τον συμβούλεψαν να παρτήσει τα σχέδια και να ασχοληθεί καλύτερα με τη γεωγραφία, την ιστορία, την αριθμητική και τη γραμματική.

Όταν διάβασα σε μια συνέντευξη του Κωνσταντίνου Χούρσογλου, του γνωστού Έλληνα industrial designer, να εξομολογείται ότι «δεν έκανα τα σκίτσα που κάνουν πολλά παιδάκια μικρά. Ιδέες είχα, αλλά με το σκίτσο όχι και πολλά πολλά» αδυνατούσα να το πιστέψω. Ένας από τους σημαντικότερους σχεδιαστές της χώρας μας που δεν έπιασε ποτέ το χρωματιστό του μολύβι να ζωγραφίσει τον δικό του βόα ή το αρνί που θα του έκανε παρέα στον πλανήτη του; «Οι γονείς μου έχουν κάποιες ζωγραφίες μου ως τα πρώτα 5-6 χρόνια της ζωής μου και μετά το χάος. Ακόμη και τους πύργους που έφτιαχνα με τα Lego μου, όταν έσπαγαν, τσαντιζόμουν και τους παρατούσα. Δεν ήμουν αυτό που αποκαλούμε "το παιδί-αστέρι". Το παιδί στο πρόσωπο του οποίου ο καθένας μπορεί να διαβλέψει το λαμπρό μέλλον που θα έρθει.

Ημουν από νορμάλ ως αδιάφορο παιδί. Ούτε ο ηγέτης της παρέας ούτε και ο άσος της παρέας. Ημουν ο οποιοσδήποτε... και εξακολουθώ» λέει απεκδυόμενος ως υπέρβαρο τον μανδύα του σουπερστάρ που επιμένουμε να του φορέσουμε. «Αυτό όμως το στοιχείο της προσωπικότητάς μου ίσως να είναι εκείνο που μου δίνει τη δυνατότητα να μπορώ να κάθομαι στη γωνία μου και να παρατηρώ ό,τι συμβαίνει, ό,τι κινείται γύρω μου. Κι ύστερα να σχεδιάζω για τον καθημερινό άνθρωπο αυτό που θέλει... ή που δεν ήξερε ότι θέλει αλλά θα το πάρει και θα τον ευχαριστεί».

Όταν ο Κωνσταντίνος, ως γιος μηχανολόγου με μητέρα διακοσμήτρια εσωτερικών χώρων, έφυγε στο εξωτερικό για σπουδές, πήγε αρχικώς να δοκιμάσει την τύχη του στις «σοβαρές επιστήμες». Τη γεωγραφία, την ιστορία, την αριθμητική ή τη γραμματική του πιλότου στον «Μικρό Πρίγκιπα». «Πρώτη μου επιλογή τότε ήταν η αρχιτεκτονική, κυρίως χάρη του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο είχα μεγαλώσει. Πολύ γρήγορα συνειδητοποιήσα ότι δεν την ήθελα. Αναζητούσα κάτι δημιουργικό, όμως δεν ήμουν καλός στο σκίτσο κι έτσι ήταν αδύνατον να μπω κατευθύνω σε art school. Ζωγραφική; Αποκλείεται! Μουσική; Ημουν ο πλέον άμουσος. Έτσι, ύστερα από μια εσωτερική διύλιση, βρήκα στο Πανεπιστήμιο του Sunderland το "Product Design & Management". Ξεκίνησα με κάτι που είχε σχέση με τον σχεδιασμό. Τον πλησίαζα αλλά δεν τον άγγιζα. Στο πρώτο έτος των σπουδών μου μάλιστα μου πέρασε από το μυαλό να τα παρατήσω όλα και να ασχοληθώ με τη φωτογραφία». Σκέψη που, ευτυχώς, βρήκε τη γραμμή του μυαλού του κατειλημμένη κι έκλεισε γρήγορα το ακουστικό. «Η δουλειά μου ήρθε ως φυσική εξέλιξη. Δεν ήταν κάποιου είδους έκλαμψη που ήρθε για να μου υποδείξει τι ήταν αυτό που θα έπρεπε τελικώς να κάνω. Σιγά σιγά, βήμα βήμα το ένα έφερε το άλλο. Από το product design και την ταυτόχρονη πρα-

- 1997: Μέλος της ομάδας για τη μελέτη και τον σχεδιασμό συστήματος ελέγχου φυσικού φωτισμού για το τούνελ Ακτίου - Πρέβεζας**
- 1997: Πρώτο βραβείο Design Age Award (RCA)**
- 1998: Design Director της ομάδας του Karim Rasid στη Νέα Υόρκη και υπεύθυνος για πελάτες όπως οι Issey Miyake, Prada, Tommy Hilfiger, Capellini, Artemide, Ritzanof**
- 1999: ID Magazine Design Awards, Honorable Mention, Συσκευασία L'Eau d'Issey for women**
- 2000: Διδάσκων στον κλάδο Βιομηχανικού Σχεδίου της Σχολής ACTO**
- 2002: Διδάσκων στο Τμήμα Μηχανισμού Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου**
- 2002: Ιδρύει Στούντιο Σχεδίασης στην Αθήνα με πελάτες όπως οι Mega Channel, Διά Χειρός Βαράγκη, ΙΟΝΙΑ, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, MODECO, Αθήνα 2004**
- 2002: Εκθέτει στην Μπιενάλε Σχεδίου στη Γαλλία**
- 2003: Εκθέτει την έκθεση επιπλου Salone Satellite στο Μιλάνο**
- 2004: Εκθέτει για δεύτερη φορά στη Salone Satellite στο Μιλάνο**

Σε μια βροδιά που διοργάνωσε το Johnnie Walker Red Label στον πολυχώρο της Αθηνάϊδας και πιο συγκεκριμένα στο Red Bar με σκοπό να τιμήσει τον νέο «Walker of Tomorrow», Κωνσταντίνο Χούρσογλου, παρουσιάστηκε και το πρώτο Johnnie Walker Bar στην Ελλάδα που έφερε την υπογραφή του Έλληνα industrial designer. Όσοι βρέθηκαν στο Red Bar, εκτός του Johnnie Walker Red Label, είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν και πολλές δημιουργίες του Κωνσταντίνου καθώς έγινε μια multimedia παρουσίαση των αντικειμένων του σε videowall ενώ στην είσοδο μας «υποδέχονταν» το βόθρο των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας που ο ίδιος πριν από έναν χρόνο είχε σχεδιάσει. Για το «μπαρ του μέλλοντος», όπως το αναμάρζει, εξήγησε: «Έχει στοιχεία της λογικής ενός μπαρ του κύριου του Johnnie Walker και του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο καταναλώνεται αλλά έχει και τα στοιχεία που πιστεύω ότι θα έχουν αυτοί οι χώροι στο μέλλον».

κτική μου Εξάσκηση σε μια εταιρεία σχεδιασμού εξέλιξης προϊόντων και από 'κεί στο Royal College of Art του Λονδίνου σε ένα μεταπτυχιακό φτιαγμένο να μεταλλάσσει μηχανολόγους σε σχεδιαστές». Τώρα ο Κωνσταντίνος καλείται να αντιμετωπίσει το πρώτο μεγάλο εμπόδιο αφού στερείται της φυσικής ικανότητας στο σκίτσο. Τι κάνει; «Τρόπος να το κουκουλώσεις δεν υπάρχει. Το σχέδιο είναι αναπόσπαστο κομμάτι της δουλειάς που ήθελα να ακολουθήσω. Είναι το μέσο για άμεση επικοινωνία με τον πελάτη ή ακόμη και με τον συνεργάτη σου. Σίγουρα, σταδιακά και με πολλή δουλειά βελτιώθηκα σε αυτόν τον τομέα, όμως ταυτόχρονα ανέπτυξα άλλους τρόπους επικοινωνίας. Μέσω των υπολογιστών, μέσω του λόγου πολλές φορές, με ό,τι άλλο μπορούσα να βρω για να υποστηρίξει τη δουλειά μου. Και ακριβώς επειδή το σκίτσο είναι μια διαδικασία εξερεύνησης και εξέλιξης μιας ιδέας, εγώ ανέπτυξα την τρισδιάστατη φαντασία. Ανέπτυξα δηλαδή την ικανότητα να μπορώ να δω τρισδιάστατα στο μυαλό μου αυτό που οι υπόλοιποι αναλύουν στο χαρτί».

Και κάπως έτσι ξεκίνησε το ταξίδι του στο εξωτερικό το οποίο διήρκεσε δέκα ολόκληρα χρόνια. Συνεργάστηκε με πολλούς αστέρες του σύγχρονου design μεταξύ των οποίων ο Καρίμ Ρασίντ. Αν τον ρωτήσετε σήμερα ποιο στοιχείο του χαρακτήρα του θεωρεί θεμέλιο της επιτυχίας του, η απάντηση που έχει να σας δώσει σοκάρει. «Η ανασφάλειά μου» λέει, για να εισπράξει ένα μάλλον αποχαυνωμένο βλέμμα. «Το πιστεύω» επιμένει. «Το γεγονός ότι δεν ικανοποιούμαι και όχι γιατί θεωρώ ότι είμαι τόσο καλός ώστε να κάνω περισσότερα. Ίσως να είναι και μεγάλο μειονέκτημα ταυτόχρονα, αφού δεν μου δίνει τη δυνατότητα να αισθανθώ δυνατά για αυτό που έχω κάνει, αλλά σίγουρα αποτελεί και το κίνητρο, τον κινητήριο μοχλό να προ-

σπαθήσω περισσότερο ώστε να μη νιώσω το ίδιο την επόμενη φορά». Εμείς εδώ τι άλλο να πούμε πέραν του «Keep on walking». Πολλές φορές άλλωστε τα ανασφαλικά βήματα αποδεικνύονται ο ασφαλέστερος δρόμος για την επιτυχία. Η απόδειξη... μπροστά σας!

